

Udvalget, og som for os ere det Afgjørende. Den ene af disse Betragtninger er den Historie, som denne Sag har. Naar vi gaae tilbage til denne Sags Oprindelse, ville vi see, at der i Maret 1861 var nedsat en Commission for at tage under Overvejelse, hvor Meget der skulde ydes Island, naar Island med Hensyn til sine særlige Forhold skulde have et eget Finantstæesen. Denne Commission deelte sig da i tre Mindretal, af hvilke de to første bestode hvert af to Medlemmer, ialt altsaa fire, og det sidste af eet Medlem. De to første Mindretal vare enige om een Ting, derom nemlig, at det, der burde ydes Island ikke burde overstige en Sum af 42,000 Rbd., men de vare uenige om, hvormeget af dette Tilskud der skulde være fast, og hvormeget der skulde være et midlertidigt Tillæg. Det første af Mindretallene meente, at af disse 42,000 Rbd. skulde kun de 12,000 være et fast Bidrag, og Resten et midlertidigt Bidrag, der efterhaanden skulde bortfalde. Dette Mindretal stillede sig paa det i Grunden meget naturlige Standpunkt, at det sagde: Sidtil have Danmark og Island haft fælles Finantstæesen; naar der nu skal gjøres op imellem dem, er det naturligt at tage det af den fælles Statskasse, som man siger at stamme fra Island, og lade det blive ved Island, og lade Resten, som stammer fra Danmark, blive ved Danmark. Fra det Standpunkt kom man til at give Island 12,000 Rbd., og hvad der iøvrigt skulde gives, var Noget, som Danmark gav af sit Overflod til det mindre heldig stillede Island for efterhaanden at bringe dette paa en bedre Fod. Det andet Mindretal stillede sig paa et andet Standpunkt. Det sagde: I og for sig kan der vel neppe tilkomme Island mere; men vi have nu engang her i Danmark vænnet Island til at faae mere, man maa altsaa finde sig i at give det som fast Bidrag saa Meget, som den historiske Udvikling har ført med sig, og dette Mindretal — iblandt dette det forrige Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning); jeg nævner dette, fordi det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) sidste Gang har imod Fleertallets Forslag og til Fordeel for

Mindretallets Forslag, som her vedtoges, paaheraabt sig det forrige Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds; men han var, som sagt, i det af mig sidstnævnte Mindretal — kom ad denne Vej til, at der burde ydes Island 29,500 Rbd. fast og 12,500 Rbd. som et midlertidigt Bidrag, altsaa noget mindre end det, Udvalgets Fleertal ved forrige Behandling havde foreslaaet. Det tredje Mindretal opstillede en Beregning, hvorefter det kom til, at Danmark i Grunden burde yde Island henved 120,000 Rbd., med at Island til Gjengjæld til de almindelige Anliggender, som det skulde vedblive at have fælles med Danmark, skulde yde 20,000 Rbd. Der er een Mening, forekommer det mig, i dette Forslag, og jeg vil udtale den skarpt og tydeligt; det er den, at hvis dette Forslag havde nogen Rimelighed i sig, hvis det var rigtigt, kunde Island begynde sit særlige Finantstæesen med at ophæve alle Skatter. Det vilde derefter komme i en saadan Stilling, at der ikke mere var Tale om, at Islænderne enten til de almindelige eller særlige Anliggender behøvede at yde en eneste Rigsdaler i Skat. Men forresten maa jeg tilstaae, at jeg ikke kan indsee, at der var noget Fornuftigt i Forslaget, hverken at de Forudsætninger, paa hvilket det var grundet, eller de Beregninger, der byggedes paa disse Forudsætninger, vare fornuftige, og jeg troer i den Henseende at kunne henholde mig til, hvad jeg uvillig ved Sagens 2den Behandling, hvor jeg gjorde mig Umage for at paavise, og jeg troer ogsaa paaviste, at Forudsætningerne vare urigtige og Beregningerne ligeledes urigtige. Men et heller det Bidrag, som blev anseet for et rimeligt Bidrag af Island til de almindelige Statsfornødenheder, kan ansees for i nogen Henseende at indeholde i sig en rimelig Betragtningssmaade. Thi hvad vil et slikt Bidrag med andre Ord sige? Det vil med andre Ord sige, at enhver Islænder til de almindelige Statsfornødenheder skulde betale omtrent $\frac{1}{40}$, siger og skriver $\frac{1}{40}$ af, hvad enhver Behøver af det øvrige Danmark er nødt til at yde. Nu skulde man altsaa have troet, at Sagens yderligere Gang maatte være bleven den, at dette sidste Mindretals Forslag